

Røða hjá Elsebeth Mercedes Gunnleygsdóttur til móttøku fyri Elin R. Planck, í sambandi við 25 ár starvsdag hennara í Kvinnuhúsinum. 5. november 2019 í Mettustovu.

“Eg eiti Elin Reinert Planck, og eg eri leiðari í Kvinnuhúsinum!”

Tey munnu vera fá, sum ikki kenna henda setningin og sum ikki hava hoyrt og sæð hesa lýsingina í sjónvarpinum.

Vit hátíðarhalda í dag, at kvinnan handan behagiligu og róligu røddina nú í 25 ár hevur verið leiðari í Kvinnuhúsinum.

Fyrst vil eg ynskja tær tillukku við tí, Elin!

Og takk, tit í Kvinnuhúsfelagnum fyri, at eg varð boðin higari í dag og fekk høvi at siga nøkur orð, nú Elin Reinert Planck hevur staðið á odda fyri Kvinnuhúsinum í fjórðingsöld.

Um eitt ár, í oktober næsta ár, hevur Kvinnuhúsið 30 ár á baki.

Øll hesi árin, húsið hevur verið til, hava tit veitt kvinnum, sum eru raktar av harðskapi, og børnum teirra, innivist, stuðul og umsorgan.

Tað var annars **ikki** heilt uttan stríð, at vit fingur eitt kvinnuhús og eina kreppumiðstøð til tær kvinnur, sum høvdu tørv á tí.

At nøkur kvinna í friðarligu Føroyum skuldi hava fyri neyðini at rýma heimanífrá undan harðskapi? Tað vóru helst **nógv**, sum ivaðust í tí. Tað mundi ikki vera so galið!?

Og hinvegin – um tað nú var so ringt, kundi hon so ikki bara fara heim til mammu sína, systur sína ella kanska eina vinkonu?

Ja, nógv vóru ivingarsom, og *Bukarest* var bert **eitt** av teimum skemtiligu heitunum, ið vórðu sett á Kvinnuhúsið, tá tað lat upp í 1990.

Hesi skjótt 30 árin er tó nógv broytt, tíbatur. Fólk ivast neyvan longur í, at tað er neyðugt við Kvinnuhúsinum. Og fólk hava stóra virðing fyri tí arbeiði, tit í Kvinnuhúsinum gera hvønn dag, allar tímar í samdøgrinum.

At tørvur er á Kvinnuhúsinum og Kreppumiðstøðini, er sjón fyri søgn, tí á tykkara heimasíðu sæst, at tær eru nógv, sum hvørt ár leita sær ráðgeving, stuðul ella innivist hjá tykkum.

Í roynd og veru eru mest nágreiniligu hagtøl, vit **hava** um harðskap móti kvinnum, júst tey hagtøl, sum tit øll árin síðani 1990 hava savnað.

Og takk fyri tað – hetta er sera týðningarmikið amboð í stríðnum móti harðskapi.

Elin Reinert Planck, sum vit hátíðarhalda í dag, hefur framum onnur myndað hetta økið og virkseimið í Kvinnuhúsinum í 25 ár.

Elin, tú ert álitisvekjandi, rólíg og behagilig. Tú hefur rættiliga fingið Kvinnuhúsið og tørvin á húsinum og Kreppumiðstöðini inn í tilvitskuna hjá okkum øllum.

Tú ert ímyndin av stuðli og av onkrum tryggum. Tín rødd hefur ivaleyst ljóðað í høvðinum á mangari kvinnu, sum hefur verið sligin, illa viðfarin, og hefur havt tørv á hjálpi:

"Eg eiti Elin Reinert Planck..." ... Mynduga og rólíga røddin tykist siga: Tú kanst koma inn til okkara, og vit gera tað vit kunnu at hjálpa tær.

Hon vil mær tað væl, munnu mangar kvinnur hava hugsað.

Elin – eftir at hava myndað Kvinnuhúsið og eftir at hava veitt óteljandi kvinnum og børnum stuðul, ugga og tak yvir høvðið í neyðstöðu, hefur tú nú gjørt av at leggja frá tær og lata hesa stóru ábyrgd í aðrar hendur.

Tað er tær væl unt, og eg ynski tær alt tað besta í komandi tíðum.

Tað er eisini betryggjandi at vita, at eftirfylgjari tín hefur lært av hondunum, ið nú sleppa:

Ann-Britt hefur nevniliga starvast saman við tær í Kvinnuhúsinum seinastu fimm árin.

Tillukku og góða eydnu í starvinum, Ann Britt!

Elin - at enda fari eg enn einaferð at takka tær hjartaliga fyri tað stóra arbeiðið, tú hefur lagt í at standa á odda fyri Kvinnuhúsinum øll hesi árin.

Blíðan byr!

Takk fyri.